

Daens Vandaag

Tweemaandelijks tijdschrift van het Priester Daensfonds

XXVII, nr. 3, mei - juni 2003

Waarde lezers,
Beste daensisten en sympathisanten,

“Alea jacta est”, de teerling is geworpen... De verkiezingen zijn voorbij. Het werd een symbolische groene regendag in mei en een paarse zegedag... En wij daensisten, moeten wij wenen of lachen?

Het is en blijft een feit dat vele politiciers van verschillend pluimage zich erfgenamen, volgelingen en minstens sympathisanten van het daensisme noemen, en zij naargelang hun persoonlijk succes of verlies nu juichen of jammeren...

Het heeft geen zin in dit voorwoord nog eens alles te herkauwen wat ten treure uit in alle media werd ontleed. Enkele treffende feiten wil ik toch onthouden.

Het simpele Vlaamse volk vraagt en krijgt via simpele taal, simpele antwoorden. We weten nu o.a. dat $1+1=3$ is... en dat je in het voetbal scoort als de keeper opzij gaat staan.

Ook dat, naar oud christelijk voorbeeld, het gezegde “geef en u zal gegeven worden” een waarheid blijft... want krijgen is de kunst.

Tevens, dat vrouwelijk schoon niet veel moet bewijzen om toch verkozen te worden...

Dat, schutskringen rond schurftige schapen niet veel uithalen..

En ten slotte, dat een toch wel serieuze zaak als uitkijken naar ernstig beleid met aandacht voor zovele aspecten van het moderne leven via T.V. spelletjes een oplossing kunnen krijgen.

Met veel belangstelling kijk ik uit naar de houding van de spiritueel begaafde Vlaamse (en met een post beloonde) verkozenen bij hun confrontatie met Elio en co. wanneer der ouderen Vlaamse fierheid zal moeten verdedigd worden.

Bijna waren we vergeten dat Bush intussen het Iraakse varkentje gewassen heeft. De dappere sheriff aan het hoofd van zijn posse heeft de outlaw op de knieën gekregen. Wie is de volgende schurk die hem durft tarten? Blijft spot niet het machtigste wapen van de onmachtige? Gedaan nu met de badinerende toon.

In dit nummer vindt u, geachte lezer, een omstandig verslag van onze voorjaarsactiviteit in Deerlijk, aan de hand van verschillende teksten door verschillende personen uitgesproken. Het was een prachtige zonnige dag, wat nostalgisch, maar gezellig ouderwets.

Dat mag toch ook nog, dames en heren vernieuwers?

Verder vindt u het gedetailleerd programma van de aanstaande Daensdag op 15 juni a.s.

Mogen wij op uw aanwezigheid rekenen? Het zou voor ons, bestuursleden van het Priester Daensfonds, een riem onder het hart betekenen en een morele steun om in moeilijke omstandigheden door te gaan met de taak die wij ons zelf gesteld hebben.

In het najaar voorzien wij een herdenkingsdag in het Ninoofse met aandacht voor het werk van de Roelanders, de voorlopers en stichters van de “Christene Volkspartij”. U krijgt hieromtrent in het volgende nummer van *Daens Vandaag* meer gegevens.

Met vreugde kan ik tenslotte de merkelijke toename van ons ledenbestand voor dit jaar melden. Ik dank daarvoor van harte mijn medebestuursleden die zich speciaal voor de propaganda en ledenwerving hebben ingezet. Het Priester Daensfonds leeft!

Herman Slagmulder, voorzitter

Daens Vandaag

Verantwoordelijke uitgever:

Herman Slagmulder
Boudewijnlaan 130, 9300 Aalst
☎ en 📠 053 / 77 68 53
e-post: herman.slagmulder@yucom.be

Hoofredactie:

Frans Van Campenhout
Loweidestraat 2, 1700 Dilbeek
☎ en 📠 02 / 567 94 98
fvcampenhout@planetinternet.be

Opmaak:

Erik D'Hondt
Wijgstraat 35, 9320 Erembodegem
☎ en 📠 053 / 77 44 97
e-post: eriko@pandora.be

Kernredactie:

Peter Dauwe, Wouter De Bruyne, Erik D'Hondt, Herman Slagmulder, Frans Van Campenhout, Louis Van Roy en Emiel Van Schuylenbergh.

Coördinatie publiciteit:

Emiel Van Schuylenbergh

Priester Daensfonds

Sociaal-culturele vereniging aangesloten bij Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen (OVV), Vlaamse Culturele Koepel (VCK) en Aalsterse Cultuurraad.

Maatschappelijke zetel:

Stadhuis, Grote Markt 3, 9300 Aalst

Correspondentie-adres:

Boudewijnlaan 130, 9300 Aalst
☎ en 📠 053 / 77 68 53
e-post: info@daens.org
webstek: www.daens.org

Raad van Bestuur:

Voorzitter: Herman Slagmulder
Ondervoorzitter: Willy De Turck
Secretaris: Luc Geeroms
Penningmeester
Emiel Van Schuylenbergh
Leden
Stephan Beeckman, Peter Dauwe, Wouter De Bruyne, Lutgarde De Ridder, Erik D'Hondt, Luc D'Hondt, Rob Librecht, Jozef Liebaut, Roel Temmerman, Frans Van Campenhout, Karel Van den Bossche, Machteld Van de Perre, Louis Van Roy en Ghis Willems.

Lidmaatschap :

Jaarlijkse bijdrage: 12,50 €
Scholieren en studenten: 6,25 €
Ereleden: 25,00 €
Beschermden leden: 50,00 €
Rekeningnr: 432 -5245521-01

Kaftontwerp: Vera Persoons

PRIESTER DAENS - STEUNFONDS VOOR HET DAENSHUIS

Het Priester Daensfonds zet zijn schouders onder zijn initiatief "Aalsters Wijkgezondheidscentrum Daenshuis" en opent een steunlijst. Hoe dan ook, er is een noodzakelijk startbudget nodig.

Stortingen kunnen gebeuren op: 777 -5976881-11 van vzw Aalsters Wijkgezondheidscentrum "Daenshuis", 9300 Aalst

Daelemans Augustin, Aalst	25€
Sonck, Herwig, Denderleeuw	25€
Priester Daensfonds, Aalst	1.250 €
Actueel Denken, Aalst	2.480 €
Vlaamse Kerngroep, Erembodegem	50€
ACW-Zuid-Oost-Vlaanderen	50€
Slagmulder-Van de Waeter	25€
Mensen voor Mensen, Aalst	25€
Bowling Ganzendries, Erpe-Mere	12,5€
ZEP, Aalst	12,5€
Zakenkantoor Martens-De Kegel, Ninove	50€
't Binnenhof, Aalst	25€
Fortis Bank, Erembodegem	25€
Marmercentrale Louis Ringoir, Lede	25€
Mouton, Aalst	25€
Vlaamse Kring- VTB-VAB, Erembodegem, Terjoden	50€
Lets, Aalst	50€
Drukkerij De Smet, Lede	50€
Vlaams Neutraal Ziekenfonds, Aalst	50€
Europabank, Aalst	12,5€
Luk D'Hondt, Erembodegem	12,5€
Jan Caudron, Erpe	12,5€
Bond Moyson, Aalst	50€
BACOB, Erembodegem	50€
Christelijke Mutualiteiten, Aalst	100€
Geeroms Luc, Aalst	50€
Agneessens Herwig, Denderleeuw	30€
VVVG Aalst en randgemeenten	25€
De Bruyne Wouter, Aalst	50€
De Paene Pol, Erpe	25€
Onghena Armand, Boortmeerbeek	25€

Namens het Priester Daensfonds en het Aalsters Wijkgezondheidscentrum "Daenshuis" danken we alle milde schenkers voor hun bijdrage.

Op 14 mei werd Mieke De Schepper uit Gijzegem begraven. Geboren op 22 juni 1943 overleed zij op 9 mei 2003 in alle stilte na een lange en slepende ziekte. Bewogen door het gedachtengoed van priester Daens, trad ze midden 1999 toe tot het bestuur van het Priester Daensfonds. Wij danken haar voor de inzet en samenwerking. Zij bleef wat zij altijd geweest was: in houwe trouwe, U Vlaanderen tot der dood. Aan de familie en vrienden biedt de redactie haar medeleven aan. Moge zij rusten in vrede.

DAENSDAG 2003

ZONDAG 15 JUNI 2003

9 u.30 HULDE AAN HET DAENSMONUMENT op het Werfplein
Korte toespraak door Louis Van Roy, bestuurslid P.D.F.
Bloemenhulde

OPTOCHT naar de Grote Markt

10 u.00 EUCHARISTIEVIJERING in de Sint-Martinuskerk
Homilie door Pater Bertrand De Clercq, dominikaan
Muzikale omlijsting door "Canticorum Jubilo" o.l.v. Frederik Meireson
Organist: Kristiaan Van Ingelgem
Uitreiking gedachtenisprentje tijdens de offergang

11 u.00 ACADEMISCHE ZITTING in de Feestzaal van het Stadhuis
Welkomstwoord door Herman Slagmulder, voorzitter P.D.F. en
burgemeester Anny De Maght-Aelbrecht
Gast spreker: Peter Peene, nationaal voorzitter Davidsfonds
Muzikale omlijsting door Koperensemble van de Aalsterse
Academie voor Podiumkunsten
Bindteksten: Lutgarde De Ridder

12 u.30 FEESTMAAL in de het Theatercafé van C.C. "De Werf",
Molenstraat 51, 9300 Aalst (vierde verdieping met lift)

Menu:

Glas schuimwijn

Carpaccio van rund

** *

Aspergeroomsoep

Kipfilet - dragon - champignonsaus - kroketten

Bavarois met coulis van bosbessen

Koffie

Deelnameprijs: 20 euro (dranken NIET inbegrepen)

Gelieve het bedrag over te schrijven op 432 - 5245521 - 01
t.n.v. Priester Daensfonds - 9300 Aalst - vóór 10 juni a.s.

DAENS IN HET KORTRIJKSE

Als men het heeft over de Daensistische Beweging wordt die door vele mensen nog altijd geassocieerd met Aalst, en bij uitbreiding met de dorpen tussen Aalst en Ninove. Maar de Daensistische Beweging was een sociale en Vlaamse beweging die zich over heel Vlaanderen heeft verspreid en aanrakingspunten had met soortgelijke bewegingen in Wallonië en in de ons omringende landen.

Dat de meeste mensen de beweging nog altijd vooral met Aalst associëren, heeft veel te maken met de pioniersrol en de lijdensweg van priester Daens die in zijn conflict met staatsminister Woeste de nationale pers heeft gehaald. Een beeld dat door de film van Stijn Coninx nieuw voedsel heeft gekregen. Daens komt in die film over als een strijdlustige man die na enige aarzeling de confrontatie met de conservatieve politici en priesters niet uit de weg gaat. Maar in werkelijkheid ging hij zwaar gebukt onder gewetensproblemen. Als priester had hij gehoorzaamheid beloofd aan zijn bisschop en door zijn politiek en sociaal engagement kwam hij in een open conflict met de geestelijke overheid. Hij trachtte tevergeefs steun en goedkeuring van Rome te krijgen. Hem werd het verwijt toegestuurd dat hij door onenigheid te zaaien onder de katholieken, de officiële Katholieke Partij verzwakte en de weg baande voor een liberale of socialistische verkiezingsoverwinning. Daens wilde dat alles niet. De Daensistische Beweging in het Aalsterse heeft dan ook jaren lang de deur op een kier gezet naar de conservatieve Katholieke Partij. Daens probeerde een gematigde koers te varen en wilde niet liever dan tot een redelijke overeenkomst komen met de conservatieven, op voorwaarde dat ook de stem van de arbeider, landbouwer en middenstander gehoord werd in hun rangen en in het Belgische parlement. De eerste daensistische lijst in 1894 in Aalst was dan ook op de eerste plaats bedoeld als een waarschuwing, een tijdelijke dissidentie in de hoop dat haar succes de conservatieven de ogen zou openen en ze tot meer inschikkelijkheid over zou halen. Pas wanneer iedere dialoog met de conservatieven onmogelijk werd, is de beweging een radicalere koers gaan varen. Maar Daens is daar nooit gelukkig mee geweest.

In streken buiten Aalst werd men veel minder met dat probleem geconfronteerd. Daar werd de beweging geleid door leken. Leken die weliswaar katholiek waren, maar toch niet bereid om zich in alles en nog wat te plooiën naar de bevelen en wensen van de gees-

telijkheid en van conservatieve politici. Ze waren niet gebonden door een gelofte van gehoorzaamheid en gaven aan de beweging al snel haar radicale karakter. In het arrondissement Kortrijk werd de beweging van meet af aan geleid door twee ambitieuze jonge mannen: Hector Plancquaert uit Wortegem en Léonce du Castillon uit Waregem. Ze waren alle twee min of meer bemiddeld en konden dus vrijer voor hun mening uitkomen, zonder de vrees hun job te verliezen en gebroodroofd te worden.

Toen ze zich in de Daensistische Beweging engageerden, waren deze jonge mannen op sociaal en Vlaams gebied niet aan hun proefstuk.

Plancquaert was al in de jaren 1880 actief geweest in de Vlaamse Landdagbeweging en had zich openlijk gekant tegen Vlaamse politici die zich weinig of niets aantrokken van de sociale en culturele nood van het volk. De meeste onder hen waren verfranst en vervreemd van het gewone volk. En dus werd de sociale ontvoogding ook gekoppeld aan een Vlaamse bewustwording. Plancquaert pleitte ervoor om desnoods met eigen afzonderlijke lijsten aan de verkiezingen deel te nemen, zelfs als dat een scheuring zou meebrengen in de Katholieke Partij. In die tijd werden er geen plaatsvervangers gekozen en wanneer een politicus stierf of ontslag nam, moest een opvolger aangeduid worden via tussentijdse verkiezingen. Bij zo'n verkiezingen was Plancquaert er steeds bij om een democratische en Vlaamse kandidaat naar voren te schuiven. En als niemand die taak op zich wilde of durfde nemen, onder meer uit vrees voor broodroof, stelde hij zich kandidaat. Hij werd weliswaar niet verkozen, maar hij bracht op die manier het probleem in de belangstelling. Léonce du Castillon was actief in de Vlaamse Katholieke Landsbond en de Zuid-Vlaamse Sprekersbond. Op meetings, in artikelen in zijn weekbladen moedigde hij de oprichting aan van boerenbonden, spaar- en leenkassen, ziekenfondsen en volksbibliotheken. Alle twee pleitten ze voor algemeen enkelvoudig stemrecht en evenredige vertegenwoordiging.

Gezien hun verleden zal het niet verbazen dat zowel Plancquaert als Du Castillon zich van meet af aan radicaal opstelden. Ze geloofden vast in de doorbraak van een democratische, sociale en Vlaamse beweging. In hun ogen was de daensistische partij de partij van de toekomst en het kwam er op de allereerste plaats op aan om ze sterk te maken, ze een eigen profiel en

aanhang te geven. Dan zouden de conservatieven vanzelf bijdraaien als ze hun zetel in het Parlement niet wilden verliezen. Plancquaert en Du Castillon voelden er dan ook weinig voor om de conservatieven achterna te lopen, om vernederende afspraken te maken en allerlei toegevingen te doen. Door hun radicalisme kwamen ze wel eens in conflict met de gematigde stroming in het Aalsterse en schrikten ze ook sommige potentiële kiezers af. Maar ze waren van oordeel dat al die bezwaren zouden verdwijnen eens de daensistische partij zich sterk geprofileerd had.

Dat was niet onrealistisch want in 1893 was in België het algemeen meervoudig stemrecht ingevoerd. In 1894 konden arbeiders, boeren, kleine middenstanders, dorpsintellectuelen voor het eerst hun stem uitbrengen en dus hun kandidaten naar het Parlement sturen. Wanneer die mensen door het daensistische programma aangesproken werden en voor de nieuwe democratische partij zouden stemmen, was de doorbraak onafwendbaar.

In 1893 begon Plancquaert met zijn weekblad *Het Recht* dat de spreekbuis werd van de radicale christen-democratische stroming en dat meer dan twintig jaar lang veel invloed heeft uitgeoefend. In 1894 stond hij op de lijst van de Christene Volkspartij in Aalst, samen met onder meer priester Daens. Daens werd verkozen, wat voor Plancquaert meteen het bewijs was dat de Christene Volkspartij een toekomst had. Nog hetzelfde jaar begon hij samen met Du Castillon over heel Vlaanderen daensistische kernen te stichten. Hij was betrokken bij de oprichting van een Antwerpse Christene Volkspartij en droeg bij tot de radicalisering van de christelijke arbeidersbeweging in het Brugse.

Omdat hij op het standpunt stond dat de Christene Volkspartij moest worden uitgebouwd tot een autonome partij, stichtte hij in februari 1897 in Gent de overkoepelende Vlaams-Christene Volkspartij, waarbij alle bestaande bonden konden aansluiten en die aan de Daensistische Beweging over heel Vlaanderen een organisatorische uitbouw, een leiding en overlegorganen moest geven.

Op 3 februari 1895 werd in Kortrijk de Christene Volkspartij officieel gesticht. Op 5 juli 1896 stelden Plancquaert en Du Castillon zich kandidaat tegen de officiële Katholieke Partij. Ze behaalden bijna 10.000 stemmen. Aangemoedigd door dat relatieve succes, werd beslist om de werking in het hele arrondissement te stimuleren. In april 1897 werd een arrondissementsbond opgericht met Du Castillon als voorzitter en J. Gryspeert uit Harelbeke als ondervoorzitter. Er werden plaatselijke bonden opgericht, die aansloten bij de arrondissementsbond en die elk een afgevaardigde kregen in het bestuur. Afdelingen in Waregem, Vichte, Deerlijk, Harelbeke, Menen en Moeskroen. De bond onderhield nauwe contacten met de daensisten van Aalst en priester Daens is in de eerste helft

van 1899 op diverse plaatsen van het arrondissement komen spreken. Onder meer in Kortrijk, Harelbeke, Ingooigem, Anzegem en Moeskroen. In Ingooigem was toen de Vlaamse voorman Hugo Verriest pastoor en het is geweten dat hij op goede voet stond met de daensisten uit zijn parochie.

In het spoor van de twee coryfeeën Plancquaert en Du Castillon hebben in Deerlijk tientallen propagandisten geijverd om op lokaal vlak de doorbraak mogelijk te maken van een radicale sociale, Vlaamse en democratische beweging.

De man uit Deerlijk die in de geschiedschrijving het meest bekendheid heeft gekregen is Remi Vanderschelden. Hij was een van de voornaamste medewerkers van Plancquaert, werkte mee aan *Het Recht* en colporteerde ermee in Deerlijk en omliggende gemeenten. In 1897 was hij betrokken bij de stichting van een daensistische bond in Deerlijk. Maar hij speelde al snel een belangrijke rol in de christen-democratische beweging van het hele arrondissement. Hij stond op de daensistische lijst voor de provincieraadsverkiezingen van 1908 en van de Kamer in 1910 en 1912, schreef in het weekblad *De Waarheid* van de gebroeders Nys uit Kortrijk en in het maandblad *De Volkseeuw* van priester Florimond Fonteyne uit Brugge. In 1912 begon hij met een eigen maandblad *Vlaanderen Vrij!*, dat zich vooral richtte tot de inwoners van het arrondissement Kortrijk en Gent en dat onder meer opkwam voor algemeen enkelvoudig stemrecht en evenredige vertegenwoordiging. Van 1912 tot 1914 was hij algemeen secretaris van de overkoepelende Vlaams-Christene Volkspartij. Hij trachtte de beweging een nieuw elan te geven en kreeg daarbij de steun van dokter Gustaaf Doussy uit Kortrijk.

Doussy was in 1910 voorzitter geworden van de Kortrijkse arrondissementsbond en kende het reilen en zeilen van de daensistische bonden in de regio. Net als Plancquaert behoorde hij tot de radicale vleugel binnen de partij. Met Doussy richtte Vanderschelden in november 1913 een daensistisch ziekenfonds op in Kortrijk, dat Helpt Elkander heette en dat tot 1971 is blijven bestaan. Maar door de oorlog konden ze andere plannen niet meer realiseren.

Vanderschelden werd gemobiliseerd en heeft vier jaar lang als soldaat in het Belgische leger gevochten aan de IJzer.

Na de Eerste Wereldoorlog was er op sociaal en politiek gebied heel wat veranderd. Het algemeen enkelvoudig stemrecht was ingevoerd en een werkweek van achtenveertig uren. De daensistische partij was erg gehavend. Heel wat leiders van het eerste uur waren verdwenen. Priester Daens en zijn broer Pieter, Aloïs De Backer, smid Lambrecht waren overleden. Léonce du Castillon had de beweging verlaten, Hector Plancquaert en Gustaaf Doussy verbleven in het

buitenland. De daensisten zagen dat socialisten een deel van het daensistische sociale programma realiseerden. En ook dat Vlaams-nationalisten en fronters met hen heel wat programmapunten gemeen hadden en zich grotendeels richtten tot eenzelfde kiezerspubliek. Op diverse plaatsen in Vlaanderen besloten de daensisten dan ook om samen te werken met de fronters; een samenwerking, die al snel een opslorping werd. In Zuid-West-Vlaanderen was Vanderschelden evenwel van oordeel dat de Daensistische Beweging nog een rol kon spelen en dat ze zoveel mogelijk als een autonome beweging moest blijven bestaan. Hij nam de leiding van de Vlaams-Christene Volkspartij op zich en probeerde de beweging in het Kortrijkse nieuw leven in te blazen. In 1919 stichtte hij een eigen weekblad *Het Werkerswelzijn* en van 1924 tot 1930 gaf hij *Het Recht* opnieuw uit, het weekblad van Hector Plancquaert waarvan de publicatie bij de inval van de Duitsers in 1914 was stopgezet. Als oud-frontsoldaat was hij de geschikte man om contacten te leggen met de fronters en bij de verkiezingen van 1925 en 1929 kwam er een eenheidslijst. Maar de Christene Volkspartij van het arrondissement Kortrijk bleef autonoom. In een kiespamflet van 1929 lezen we: “Wij blijven de Vlaamse Christene Volkspartij van vroeger, met hetzelfde program, met dezelfde onwrikbare wil te werken voor de zedelijke en stofelijke verbetering der werkende standen: werkmán, landbouwer en kleine burger”.

Mee onder zijn impuls werden in het arrondissement Kortrijk allerhande daensistische sociale organisaties in het leven geroepen; de meeste onder de verzamelnaam Helpt Elkander of Steunt Elkander. Zo onder meer in Kortrijk, Deerlijk, Menen en Moeskroen. Vele hebben de onafhankelijke Christene Volkspartij overleefd.

Op 24 december 1920 stichtte Vanderschelden in Deerlijk een afdeling van het Kortrijkse ziekenfonds Helpt Elkander. Hij kreeg zitting in de gemeenteraad van Deerlijk en in de Commissie van Openbare Onderstand. Eind 1926 was hij betrokken bij de stichting van een plaatselijke afdeling van de Vlaamse Oud-Strijdersbond en hij werd er voorzitter van. Hij behoorde ook tot de stichters-aandeelhouders van het Vlaams Huis in Deerlijk eind 1929.

Toen een groot deel van de Vlaamse Beweging in de jaren dertig een rechtse koers ging varen, stond Vanderschelden wantrouwig tegenover die evolutie. Hij vond steun bij dokter Doussy die zich terug in Kortrijk had gevestigd, bij Hector Plancquaert die in Outer bij Ninove was gaan wonen en bij de daensistische volksvertegenwoordiger Karel-Leopold Van Opdenbosch uit het Aalsterse. Ze bleven de nadruk leggen op het oorspronkelijke daensistische programma en bleven de godsvrede belijden. Ze vonden dat de Vlaamse Beweging te rechts werd, te weinig aandacht schonk aan het sociale en overwegend gedragen werd door

katholieken. Doussy begon met de publicatie van een eigen weekblad *De Vlaamsche Volkseeuw*. In Deerlijk bouwde Vanderschelden een propagandakring De Plancquaertvrienden uit. De aanhangers noemden zich Vlaams-nationale democraten. Aan de verkiezingen van 1936 namen ze deel met een eigen lijst. Maar ze hebben de rechtse tendens van een deel van Vlaamse Beweging niet kunnen ombuigen.

Een ander verdienstelijk daensist uit Deerlijk was Jules Terryn. Zijn vader Alfred was huiswever in Deerlijk en een daensistisch militant. Maar zoon Jules ging in Rekkem bij Moeskroen wonen, aan de Franse grens. Daar heeft hij, samen met Camiel Hackx, Ernest en Adolf Delwante een actieve daensistische afdeling gevormd. Een afdeling die niet zozeer politiek van belang is maar wel door haar sociale verwezenlijkingen.

Terryn was in 1926 medestichter en uitbouwer van de coöperatieve SM volksverheffing Moeskroen. In 1931 hielp hij het ziekenfonds Volksverheffing - Steunt Elkander stichten en hij was er voorzitter van van 1940 tot 1966. Hij was ook de bezieler van de Centrale Democratische Vakvereniging Helpt Elkander die bleef bestaan tot 1977. Hij werd beheerder van het Vlaams Huis in Moeskroen. Dat was een verzamelplaats voor alle vlaamsvoelenden uit die verfranste stad en omgeving. Aan de muren hingen foto's van priester en Pieter Daens, van Hector Plancquaert.

Na 1945 was Terryn actief in de Priester Daens Vrienden in Moeskroen. Die vereniging had een ziekenfonds, een vakbond, een muziekkapel en een jeugdafdeling. Hardnekkig maar tevergeefs heeft hij zich verzet tegen de overheveling van Komen en Moeskroen naar Henegouwen in 1962. Hij heeft er de Vlaamse politici herhaaldelijk voor gewaarschuwd dat de afstand van Komen en Moeskroen aan Wallonië de Franstalige machtshonger niet zou bevredigen. Hij zei dat ze na Komen en Moeskroen ook de Voerstreek en de rand rond Brussel zouden opeisen. Hij was een roepende in de woestijn, die het jammer genoeg bij het rechte eind had.

Na de overheveling zijn de daensistische sociale organisaties in Moeskroen geleidelijk verdwenen. Het Vlaams Huis bleef nog bestaan tot in de jaren 1980, maar verloor geleidelijk zijn imago van vergaderplaats voor vlaamsgezinden.

Samenvattend kunnen we zeggen dat een flink deel van de Daensistische Beweging in het arrondissement Kortrijk, met kernen in Kortrijk, Deerlijk en Moeskroen, het daensistische programma trouw is gebleven. Ze is vooral actief en verdienstelijk geweest op sociaal gebied, met ziekenfondsen, vakbonden, pensioenkasen en coöperaties. Ze werd niet opgeslorpt door een rechts flamingantisme. Maar mee daardoor had ze geen grote toekomst en heeft ze een groot deel van haar aanhangers verloren. Alleen in Moeskroen heeft de Daensistische Beweging de

Tweede Wereldoorlog overleefd.

Spreken in en over Deerlijk zonder René de Clercq te noemen, zal bij heel wat autochtone Deerlijken de wenkbrauwen doen fronsen. De Clercq, geboren in 1877, was twintig-dertig jaar toen zich in het Aalsterse de strijd rond priester Daens afspeelde en hij moet daar heel zeker weet van gehad hebben. Toch komt zijn naam in de historiografie van de Daensistische Beweging niet of nauwelijks voor. In de strikte en beperkte zin van het woord was hij geen daensist. Men mag daaruit evenwel niet afleiden dat hij een wereldvreemde taalflamingant was en op sociaal gebied onverschillig. Toen hij leraar was in Gent en er geconfronteerd werd met de ellende van het arbeidersproletariaat, reageerde hij met sterk sociaal geëngageerde gedichten waarvan de meeste opgenomen zijn in zijn dichtbundel *Toortsen* uit 1909. Gedichten waarover conservatieve katholieken zich geschokt voelden maar die bij heel wat socialistische militanten in goede aarde zijn gevallen.

Hij heeft een gedicht opgedragen aan Hector Plancquaert. We mogen ervan uitgaan dat wanneer iemand een gedicht of lied dat hij geschreven heeft opdraagt aan een ander, hij die persoon goed kent of hem waardeert voor zijn strijd en ideeën. Maar De Clercq was niet het type om met daensistische pamfletten of tijdschriften te colporteren, om naar bijeenkomsten en meetings te gaan waar tegenstanders opdoken en waar ook vaak gescholden en gevochten werd.

De Daensistische Beweging is nu geschiedenis geworden en ligt vele decennia achter ons. Op sociaal en Vlaams gebied is er heel veel ten goede veranderd sedert de tijd van Daens. Vlaanderen is uitgegroeid tot een van de welvarendste regio's van Europa en het heeft tal van troeven om een belangrijke rol te spelen in het komende Europa, onder meer door zijn centrale ligging in het rijke gedeelte van Europa met zijn infrastructuur van havens, wegen, spoorwegen en telecommunicatie.

Toch is het voorbarig op zijn lauweren te gaan rusten en alles maar op zijn beloop te laten. In de geschiedenis is niets blijvend en vanzelfsprekend. Nu worden de structuren van dat verenigd Europa vastgelegd. En wij moeten er voor zorgen dat die structuren voor Vlaanderen gunstig zijn, dat Vlaanderen binnen die structuren leefbaar en welvarend blijft en in dat nieuwe Europa met zijn eigen identiteit kan blijven bestaan.

Liberalisering en globalisering kunnen op sociaal gebied een zegen zijn, maar houden ook vele gevaren in. Er zal de komende decennia waakzaamheid nodig zijn, indien we er willen voor zorgen dat iedereen zich in het nieuwe Europa vrij en gelukkig kan voelen en dat er geen honderdduizenden mensen onder de armoedegrens moeten leven.

Op cultureel gebied is de opmars van het Engels bedreigend voor onze identiteit. De laatste maanden is er heel wat te doen geweest rond het Bologna-akkoord. Het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen (OVV) heeft meer dan zeventienduizend handtekeningen verzameld om onze politici te vragen het aandeel van het Engels in ons hoger onderwijs binnen redelijke perken te houden. Maar het gevaar is reëel dat het Engels mettertijd steeds meer colleges zal opsorpen en zelfs geleidelijk het Nederlands zal verdringen. Het hoge niveau van ons universitair en hoger onderwijs zowel in Nederland als in Vlaanderen heeft voldoende bewezen dat het Nederlands een volwaardige cultuurtaal is. Maar er is meer! Onze universiteiten en hogescholen zijn niet alleen centra voor wetenschappelijk onderzoek, maar op de eerste plaats opleidingscentra voor dokters, ingenieurs, advocaten, politici, ambtenaren en bedrijfsleiders, kortom voor mensen die later een leidende functie zullen bekleden in de Vlaamse maatschappij. Als we die mensen leren denken en voelen in het Engels, vervreemden ze van het Vlaamse volk. Zo ontstaat een intellectuele en financiële elite die zich bedient van het Engels terwijl de gewone mensen in de dagelijkse omgangstaal Nederlands spreken.

De verengelsing van het hoger onderwijs is evenwel maar één facet van het probleem. Onze hele maatschappij wordt verengelst. Het is een modeverschijnsel, maar het verontrustende is dat de meeste mensen daar helemaal geen probleem in zien. Sommigen verwijzen naar de eenmaking van ons muntstelsel. Hoe makkelijk zou het zijn als men over heel Europa eenzelfde taal zou spreken. Ze gaan er aan voorbij dat een taal veel meer is dan een muntsysteem. Een taal is de neerslag van het denken en voelen van een volk, van zijn geschiedenis en cultuur. Wie zijn taal verloochent, verloochent een flink stuk van zijn eigenheid. Hoe kunnen wij verwachten dat men onze identiteit in het Europa van morgen zal respecteren, als we zelf geen eerbied hebben voor onze cultuur? Er moet een bewustwordingsproces op gang gebracht worden en de jeugd heeft hier een belangrijke opdracht. Ze heeft een aantal waarden gekregen die ze vanzelfsprekend vindt maar waarvoor vorige generaties hebben moeten offeren en vechten. Ze moet weten dat ze met die waarden niet lichtzinnig mag omspringen. Het is haar taak die waarden te beveiligen en door te geven.

Het daensistische gedachtegoed, dat steeds het sociale aan het Vlaamse heeft gekoppeld, kan hier een belangrijke leidraad zijn.

F.V.C.

Inleiding tot de Eucharistieviering

Broeders en Zusters in Christus,
Beste mensen uit Deerlijk, uit Aalst, of van waar ook
in Vlaanderen,

Palmzondag, begin van de Goede Week herinnert ons aan de triomfante intocht van Jezus in Jeruzalem. Gezeten op een ezelsveulen reed hij de stad binnen, omstuwd door leerlingen en bewonderaars. De mensen bedekten de weg met mantels en palmtwijgen, wuifden en riepen hem toe: “Hosanna; gezegend hij die komt in de naam van de Heer! Hosanna in den hoge”... Hoe dicht liggen vreugde en verdriet niet bij elkaar! Nog geen week later zou dezelfde man veroordeeld, gemarteld en gekruisigd worden.

Het beeld van deze intocht roept bij mij onmiddellijk de filmbeelden op uit de onvergetelijke film “Daens” van 12 jaar geleden. De trein die priester Daens terug brengt na zijn bezoek aan de paus. Het station vol met juichende medestanders, de muziekfanfare met haar schetterende klanken ...Niet lang nadien zou zich ook hier een menselijk drama voltrekken. Nadat Jezus de handelaars uit de tempel verdreven had was zijn doodvonnis bij de hogepriesters getekend. Nu was het genoeg geweest. Al te lang had hij hen getart en nu moest hem voorgoed het zwijgen opgelegd worden. Ook de Belgische hogepriesters: de hogere clerus, het hof, de vertegenwoordigers van de conservatieve “Katholieke” partij hadden gezworen dat Daens moest

zwijgen. Hij werd gepest, vernederd, uit zijn priesterambt ontzet en tot opgave gedwongen.

Adolf Daens had de kant van de zwakken gekozen, hen getroost, hen gesteund, zoals Jezus van Nazareth het hem had voorgedaan. Hij paste niet in het stramien zoals de machtigen der aarde het zich voor zichzelf steeds voorbehouden.

Zoals de piëta van Michelangelo me steeds ontroert, beklift ook het doodsprentje van priester Daens. Maar het beeld van de vernederende dood wijkt vlug voor het beeld van Pasen: de opstanding!

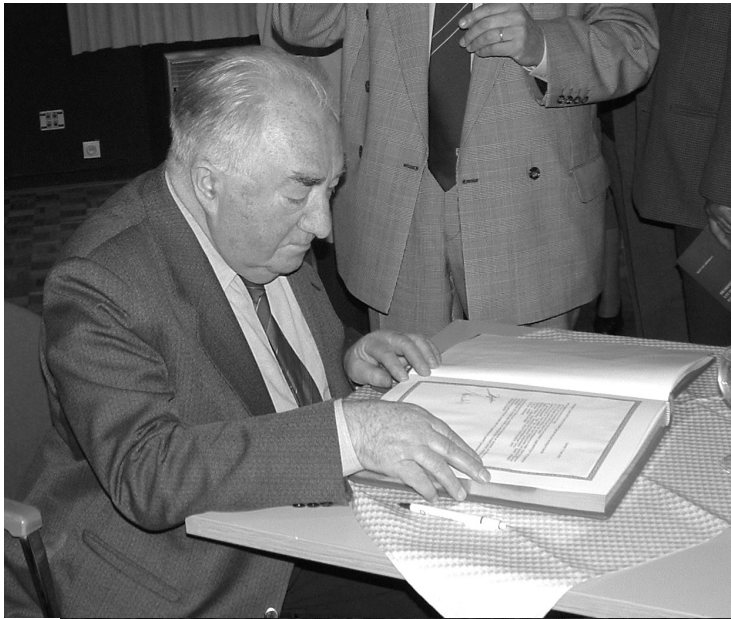
De geschiedenis herhaalt zich: niet diegenen die door geweld en tirannie de geschiedenis hebben getekend zijn onze grootste mannen, maar wel zij die een voorgevoel hadden van de betrachtingen van het volk waarmee zij zich verbonden wisten. Miskend, vervolgd en verworpen, putten zij kracht om vol te houden door het lot der armsten te delen. Pas na hun dood komt de geschiedenis ertoe deze mensen in eer te herstellen en hun de plaats toe te kennen die hun toekomt.

Zo gebeurde het ook met priester Daens en zijn volgelingen. Honderd jaar later staan wij hier om getuigenis af te leggen van onze bewondering en erkentelijkheid voor de christelijk-sociale grondslagen die zij ten bate van hun geliefde Vlaamse volk hebben gelegd en het voorbeeld dat zij stelden voor ons allen.

Herman Slagmulder

BEELDEN UIT DEERLIJK 13.04.2003

Emiel Van Schuylenbergh en andere daensisten tekenden na afloop van de academische zitting het Gulden Boek van de gemeente Deerlijk

Burgemeester Roger Terryn sprak het slotwoord uit. Hij dankte het Priester Daensfonds en alle medewerkers voor de geslaagde viering.

Carine Viaene (zang) en Hugo De Backer (piano) luisterden de academische zitting op. Ook PDF-voorzitter Herman Slagmulder toonde zijn muzikaal talent.

Na de middag gaf Jan Dhaluin (midden) toelichting bij het retabel in de Sint-Columbakerk en bij het graf van René De Clercq. Joost Vandommele leidde de geïnteresseerden rond in het De Clercqmuseum.

HOMILIE OP HET VOORJAARSTREFFEN VAN HET PRIESTER DAENSFONDS OP 13 APRIL 2003 TE DEERLIJK

Dierbare gelovigen,

België werd onafhankelijk in 1830. Ervoor was er een vrij goede eenheid met Nederland geweest. Na de onafhankelijkheid kwam het economisch en politiek zwaartepunt te liggen in het Franstalig deel van België.

Wallonië kende, dank zij de steenkoolmijnen en de metaalindustrie, een snelle opgang. De lonen waren vijfmaal hoger dan in Vlaanderen. In Vlaanderen won een wever 7 à 14 frank per week in 1896. Dat was op verre van niet genoeg om te leven. In veel gezinnen was er een zwaar deficit.

Het waren bovendien lange werkdagen. Er was veel kinderarbeid, promiscuïteit en slechte behuizing. In doffe ellende berustten de mensen in hun lot. De kerk probeerde met liefdadigheid de miserie wat te milderen. Veel mensen trokken weg uit Vlaanderen naar Wallonië, Frankrijk en Amerika.

Vlaanderen werd stiefmoederlijk behandeld door de centrale overheid. Er was analfabetisme. Pas in het begin van de 20^e eeuw zal Vlaanderen wakker worden en bewust van zijn mogelijkheden;

Uit het voorgaande begrijpt u dat er 2 mogelijkheden zijn om te reageren.

Er is de Vlaamse Beweging die protesteert tegen de overheid die Vlaanderen verwaarloost en er is de sociale beweging of arbeidersbeweging die de arbeiders een beter loon wil geven.

Priester Daens zal de 2 bewegingen proberen bijeen te brengen in 1 beweging : de Christene volkspartij. De Vlaamse Beweging was aanvankelijk vooral literair getint maar vrij vroeg gaat ze de politieke toer op. Jammer genoeg is er van meet af aan veel verdeeldheid. Toch zijn er goede resultaten : o.m. de vervlaamsing van de Gentse universiteit. Stilaan wordt er geïnvesteerd in Vlaanderen : o.a. in de mijnen van Limburg en zullen er veel sociale bewegingen ontstaan.

De arbeidersbeweging kent 2 sporen. Een man als E. Anseele streefde echter boven de Vlaams-Waalse spanningen naar solidariteit tussen alle arbeiders voorop. In 1891 verscheen de encycliek Rerum Novarum van paus Leo XIII. Daardoor werd aangespoord om een eigen christelijke arbeidersbeweging te hebben.

En priester Adolf Daens stichtte een eigen partij. Aanvankelijk bedoeld als drukking binnen de Katholieke Partij maar later werd ze onafhankelijk.

Wat wilde priester Daens ?

Hij wilde direct heel wat hervormingen voor de gewone mensen. Zowel voor de kleine boeren als voor de arbeiders op het platteland als in de fabrieken. Zijn beweging was echter, door de druk van de hogere burgerij en de hogere clerus, een vrij kort leven beschoren en ze bleef grotendeels beperkt tot Aalst en omgeving.

Toch mogen wij de betekenis van priester Daens niet onderschatten. Hij heeft geholpen om de gewetens wakker te schudden. Zoals Damiaan het deed op wereldvlak voor het probleem van de melaatsen, zo heeft priester Daens de mensen en vooral de christenen ertoe aangespoord om zich met de sociale en Vlaamse problemen bezig te houden. De Vlaamse reflex blijft nog steeds nodig. We zien immers dat in Wezenbeek-Oppem de druk van de franstalige bourgeoisie er nog steeds in slaagt om het Vlaams terug te dringen: een pastoor met Vlaamse weerbaarheid werd verwijderd!

Het Priester Daensfonds dat vandaag in Deerlijk zijn voorjaarstreffen houdt werd na 1957 (50 jaar na de dood van priester Daens) opgericht en heeft dezelfde doelstellingen als priester Daens : een goede reflex aanhouden bij de leden van sociale beweging en vlaamsgezindheid.

Wij zijn blij vandaag het bestuur en vele leden in ons midden te hebben. Wij wensen hun veel geluk met hun schone beweging en wensen hun verder alle goeds toe in het spoor van priester Daens over wie Vlaanderen terecht mag fier zijn.

Pastoor Michiel Declercq

REMI VANDERSCHULDEN

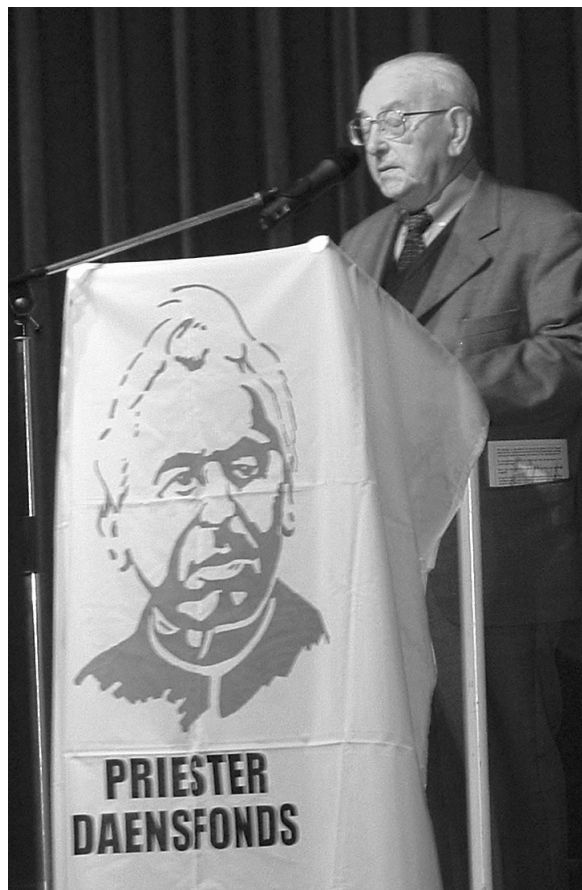
Om Remi te typeren begin ik met een anekdote die hij mij eens vertelde. De parochie had zijn missiewerk met donderende preken gehad en dan volgde het biechten bij vreemde biechtvaders. Na zijn biecht kreeg Remi te horen: “Ge zijt ne brave man, ge stemt zeker ook voor de katholieken?” Het was immers verkiezingstijd. “Eerwaarde vader”, zei Remi, “ik ben kandidaat voor de daensisten.” Waarop de pater fulmineerde: “In dat geval kan ik u geen absolutie geven.” Waarop Remi antwoordde: “Dat van die brave man is mij reeds voldoende.”

Wanneer hij mij dit vertelde was er geen triomf of leedvermaak in zijn blik, misschien wel een zekere gelatenheid, want hij wist dat hij tot een kleine partij had behoord waarvan het sociale programma nu ingepikt was door een gevestigde partij die zich ook christelijk noemde. Zij werden verguisd en gekwetst in hun diepste geloofsovertuiging door hun geestelijke herders, die desnoods de tien geboden zouden herschreven hebben om hen te kunnen veroordelen. Wat moeten die mensen een verscheurende gewetensstrijd gekend hebben. Vlaams en volksgezind sprak de figuur van priester Daens hen aan. In zijn streek had het Daensisme reeds wortel geschoten: Hector Plancquaert en Leonce Du Castillon; vooral met de eerste zal hij een stevige vriendschap opbouwen. Zijn weekblad *Het Recht* zullen Deerlijkse jongeren iedere zondagmorgen na de vroegmis aan de kerk te koop aanbieden. Het moet gezegd dat pastoor De Bien en onderpastoor Dewaele het Daensisme gunstig gezind waren en dit onder invloed van Remi.

In 1898 telt Deerlijk reeds een Christene Volksbond. Maar ook zij krijgen in de katholieke gazetten het verwijt “godsdiensthaters” te zijn. Doch Remi reageert op dit verwijt met een giftig artikel in het weekblad *Nieuw Loven*, met als titel “Priesterbeleediging”. Het is een felle uitval ter verdediging van priester Daens tegen de katholieke partij van Woeste.

Remi schreef in verscheidene Daensistische weekbladen. Hij had een goede pen. Helder en duidelijk kon hij zijn politiek verwoorden: “Wij willen rechten en verbetering voor ons volk die in de katholieke rijkemensenpartij niet kunnen veroverd worden ... tot de katholieken in het algemeen alsook tot de andere partijen zeggen dat zulk de reden is van ons bestaan als afzonderlijke partij: de misbruiken, de

onrechtvaardigheden, ’t zij gelijk waar zij bestaan en onder welken naam zij blijven bestaan, bestrijden en trachten uit te roeien, dat is ons deel en zal het blijven.” Zelfs waagt hij zich eenmaal op het dichterspad! *Klokke Roeland*, een weekblad uit de streek van Ninove, publiceert in 1899 zijn gedicht “Vlaanderenland”. Niet alleen de materiële welvaart van de werkmans moet verbeteren, maar ook moet hij zich bewust worden van zijn Vlaamse identiteit. In een artikel in *Het Recht* van 1912 ergert Remi zich aan de tweetalige mededelingen van het Kortrijkse stadsbestuur en dat in een 100 % Vlaamse stad. Hij haalt het voorbeeld aan van een uitnodiging: *Assisterez-vous au Te Deum (Zult gij den Te Deum bijwonen?)*. Door zijn geschriften, door zijn optreden in meetings wordt Remi weldra een der voormannen van de partij in Zuid-West-Vlaanderen. In 1912 wordt hij algemeen secretaris van de Christene Volkspartij. In 1910 en 1912 is Remi kandidaat voor de Kamer, maar de daensisten zullen in ons arrondissement geen

verkozenen kennen. De Eerste Wereldoorlog komt eraan en Remi zal als frontsoldaat vier jaren in de loopgraven van de IJzer doorbrengen. Gedurende die jaren zal de partij in Deerlijk niet stil zitten. Zij komt op voor de verdediging van de werklozen, bemoeit zich in het Hulp- en Voedingscomité, waar men hen geen vertegenwoordiging gunt, maar toch met hun eisen moet rekening houden.

Met dokter Doussy stichtte hij een daensistisch Ziekenfonds, dat zal blijven bestaan tot 1981. Opnieuw is hij kandidaat bij de parlementsverkiezingen. Hij streeft naar verzoening en eenheid in het Vlaamse kamp. In 1925 treedt zijn Christene Volkspartij samen op met de Fronters. In 1929 komen daar nog de Katholieke Vlaams-Nationalisten bij. Zij behalen slechts één verkozene voor de provincie. Remi zal hem in 1932 opvolgen, maar slechts voor korte tijd. Remi ondervindt spoedig dat de samenwerking met de Katholieke Vlaams-Nationalisten niet betekenen mag dat hij zijn daensistisch ideaal opzegt en in hun partij opgaat. Hier omtrent schrijft hij: aan zijn vriend Plancquaert “Nu stellen zij als laatste voorwaarde dat ik dat werk, die principen en alles wat geheel mijn leven heeft beziel moet verlaten om over tegaan...” Remi zal nooit overgaan, het woord “katholiek” legt de link naar de oude demonen, de pijn zit te diep.

Van 1921 tot 1932 wordt hij gemeenteraadslid te Deerlijk. In de verkiezing van oktober 1926 slaagt zijn

lijst erin drie verkozenen te hebben. Hij zet zich vooral in voor de werkman en de kleine middenstander. Bekend is zijn tussenkomst voor de thuiswevers die door een lening aan te gaan bij een plaatselijk opgerichte bank zich getouwen, spoel- en bobijnmolens kunnen aanschaffen. Remi toont aan dat de bank zomaar 29 % interest opstrijkt! Ook komt hij op voor amnestie, maar dit onderwerp zal voor sommigen te hoog gegrepen zijn, want Remi heeft met zijn daensistisch ideaal een tweede liefde gevonden, nl. de Vlaamse Oudstrijdersbond. Nooit meer oorlog, Godsvrede en Zelfbestuur zijn zich komen inenten op zijn politiek denken. Hertaling hiervan heeft hij niet nodig, de woorden hebben voor hem nog hun betekenis.

Remi's leven is er een geweest van trouw. De laatste jaren was hij nog bedrijvig in zijn Ziekenkas Helpt Elkander, leefde mee met de daensisten van Moeskroon, ooit gesticht door een Deerlijkenaar Jules Terryn. In 1962 zongen wij op het Guldensporenspel te Kortrijk het lied van De Bezem en op dezelfde dag verkwan-selden onze Vlaamse volksvertegenwoordigers Moeskroon, waar een andere bezem weldra de Vlaamse verwezenlijkheden op een hoopje zal vegen. Dat heeft Remi nog moeten beleven.

Albert Bruggeman

PRIESTER ADOLF DAENS

Je was even dwars en eigenzinnig, zegt men, die de vergeten straat bevolkte
als Socrates, Christus en Gandhi van Boontje
dromend van een betere wereld je roemruchte stadsgenoot
vol gelijke en toch verschillende mensen en die zijn kleine oorlog voerde om te over-
leven

je was arm als Franciscus
thuis bij de zwakken
maar in paleis onwennig

je wekte argwaan bij mijter en troon
want vreemd was je taal en scherp je tong

je kleet verdween
maar niet je stem die uitvoer
tegen uitbuiting en onrecht

je schreeuwde het uit
tegen wat krom was
en de vereelde ziel bewoonde
van burgerkaste en woekeraar
daarom blijf je onder ons
een weefsel van draden uit de bergrede
met fel koloriet
en naar het voorbeeld van Jezus uit Nazareth
een man zonder compromissen

Wouter De Bruyne

je kende de kleine man

GEZONDHEID VOOR IEDEREEN

Het tiende wijkgezondheidscentrum in Vlaanderen... dat is het Daenshuis, dat in september van start gaat. De vzw Aalsters Wijkgezondheidscentrum Daenshuis werd door het Priester Daensfonds en een breed netwerk van sociale verenigingen opgericht. Een concreet antwoord op een concrete, eigentijdse nood, vanuit een visie die volledig in de lijn ligt van het Daensisme. Mede dank zij uw steun wordt de droom werkelijkheid!

“Ziek maakt arm, arm maakt ziek”, blokletterde de campagne Welzijnszorg enkele jaren geleden. Met deze slogan wordt de vinger gelegd op een hedendaags onrecht. De oorzaken zijn velerlei en hebben zowel te maken met de inkomenssituatie van patiënten als met de manier waarop de Belgische gezondheidszorg georganiseerd is. Lovenswaardig is dat zorgverstrekkers soms tegen terugbetalingstarief willen werken, maar initiatieven zoals het Daenshuis gaan enkele stappen verder. Als in september in Aalst het Daenshuis zijn deuren open, staan 2 huisartsen, 1 verpleegkundige én 1 kinesiste (elk halftime) samen met een schare vrijwilligers klaar.

Als opmerkelijk mag hierbij aangestipt worden:

1. Patiënten schrijven zich (kosteloos) in en de zorgverstrekkings worden uitsluitend via de mutualiteit geregeld. Er is hier dus geen prestatie-gezondheidszorg (betaling per consultatie) maar een ‘forfaitair systeem’. Hoewel dit systeem al vele jaren wettelijk mogelijk is, wordt er toch maar weinig gebruik van gemaakt. Nochtans heeft dit systeem vele voordelen, zowel voor de patiënt als voor de sociale zekerheid.
2. Multidisciplinariteit: het wijkgezondheidscentrum beschikt niet alleen over huisarts-deskundigheid. De huisartsen werken in team met verpleegkundige en kinesiste. Men schrijft zich in voor het totaalpakket.
3. Sterke aandacht voor preventie: de manier van werken binnen een wijkgezondheidscentrum komt gezondheidsbevordering bijzonder ten goede.
4. Patiënteninformatie en inspraak.
5. Voor iedereen: ervaring toont aan dat wijkgezondheidscentra op interesse kunnen rekenen vanuit alle bevolkingsgroepen (studenten, steuntrekkers, gemiddelde of hogere inkomens, enz.) zodat het dan ook allerminst gaat over “armenzorg” in de beperkende

zin van het woord.

Voor alle duidelijkheid: het Daenshuis is, zoals alle wijkgezondheidscentra, pluralistisch en niet-partijgebonden.

Deze vernieuwende invulling van genees- en gezondheidszorg staat samenwerking niet in de weg. Integendeel. Het Daenshuis zal zijn plaats in het gezondheids- en sociaal netwerk op een volwaardige manier waarmaken. Op deze wijze wil het ook de positie versterken van reeds aanwezige vooruitstrevende artsen en gezondheidswerkers.

Praktisch

Heeft u interesse? Vraag dan (vrijblijvend) de Daenshuis-folder aan met concrete informatie. Ook bestuursleden van het Priester Daensfonds zullen u graag de nodige inlichtingen geven.

Foto: dr. Bartier (Mechelen), sympathisant van het Priester Daensfonds, schenkt een onderzoekstafel aan het Daenshuis. Van harte dank, dokter!

Te weinig woongelegenheid
Huurdersproblemen
Te dure woningen

Steunpunt Welzijn nodigt u graag uit op een reeks van informatieavonden.

dinsdag 3 juni: nieuwe wooninitiatieven
dinsdag 16 september: de rechten van de huurder
dinsdag 18 november: het prijskaartje van uw woondroom

Telkens om 20 u. in de Studio (-1) van CC De Werf, Molenstraat 51, 9300 Aalst
Toegang kosteloos

Beschermende leden

Pieter Amerijckx, Gent
Stephan Beeckman, Aalst
Christelijke Mutualiteit, Aalst
Jos Cnops, Erps-Kwerps
Tony Derde, Aalst
Willy De Turck, Leuven
Wilfried Dhondt, Ninove
Mark Gabriëls, Dilbeek
Wivina Pauwels, Aalst
Rob Librecht, Vlierzele
Jerome Sallet, Aalst
Geert Sonck, Axel (NL)
Herwig Sonck, Denderleeuw
Stichting Emiel Van de Gucht, Sint-Lambrechts-Woluwe
Roger Van der Cammen, Mol
Piet Van Eeckhaut, Gent

De betere specialist voor onderhoud en reiniging in de industrie, scholen, horeca, brandweer, federale politie, voedingsindustrie, garages, landbouw, veeteelt, gemeente- en stadsbesturen, sporthallen, fitness-centra, rustoorden en ziekenhuizen

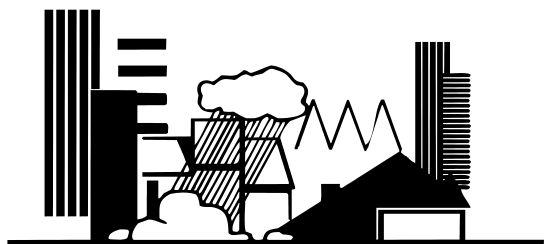
Stephan Beeckman
Parklaan, 165 - 9300 Aalst
GSM (0476)51 22 82

Geraardsbergsestraat 76-78
9300 Aalst
Tel.: 053 / 78 57 32

Sint-Annalaan 103
9300 Aalst
Tel.: 053 / 71 02 08

BOUWBEDRIJF VAN HERREWEGHE

*FAMILIAAL GESTRUCTUREERD BOUWBEDRIJF
MET EEN JARENLANGE ERVARING*

*Honderden referenties
nieuwbouw, appartementsbouw,
industriebouw, openbare werken*

Verbrandhofstraat 34
9300 AALST
(053) 77 18 12

VHW ISOLATIE

- ! erkend dealer meest kwalitatieve isolatieproducten
- ! alle producten op voorraad
- ! gratis vrijblijvende prijsoffertes
- ! eigen studiedienst voor berekening van isolatie
- ! nieuw in ons gamma, plaatsen isolerende chappe
- ! speciale kortingen voor doe-het-zelvers

Voor inlichtingen
VHW ISOLATIE
Verbrandhofstraat 34
9300 AALST
tel (053) 77 18 12
fax (053) 77 12 20

Uit sympathie

BACCARA DROOGKUIS

Geraardsbergsestraat 100 - 9300 Aalst

Tel.: 053 / 21 34 31

Vlaams Neutraal Ziekenfonds

UW VRIJHEID, UW ZEKERHEID

Kies in alle vrijheid, **maar** mét een geweten
voor een professioneel **maar** ongebonden ziekenfonds

VRAAG VRIJBLIJVEND EEN INFORMATIEPAKKET

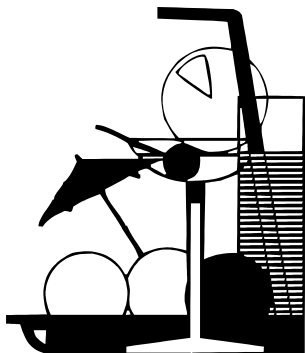
BEL GRATIS % 0800 - 9 - 4361

Admin. Zetel: Statieplein 12 - 9300 Aalst

TAVERNE - RESTAURANT

't Land van Nieuw

Grote Markt 4 - 9300 Aalst
Tel.: 053 / 77 49 85

Weekdagen vanaf 11 u.
Zaterdag vanaf 10 u.
Zon- en feestdagen vanaf 11 u. 30
De keuken is doorlopend open vanaf 11 u.30

Voor vergaderingen, reünies en etentjes is er op de 1ste verdieping een zaal ter beschikking

Maak Vlaanderen
onafhankelijk

Word lid van de

Vlaamse Volksbeweging

Secretariaat: 053 / 77 46 99

Estaminet Den babbelaer

waar gezellig keuvelen
een kunst is

TAPAS VARIADAS Spaanse Wijnen

Bourgondische sfeer
met een zuiders tintje

Klapstraat 3 - 9300 Aalst
Tel.: 053 / 77 58 96

Dagelijks open vanaf 16 u.
Zondag, maandag en feestdagen gesloten

**KEN JE DE ZEVEN
GOEDE REDENEN
OM JE HUWELIJSLIJST BIJ
DE STER TE LEGGEN ?**

BON

Stuur ons deze bon, U verneemt ze alle
zeven en U ontvangt kosteloos en
vrijblijvend een kosteloze dokumentatiemap

Naam _____

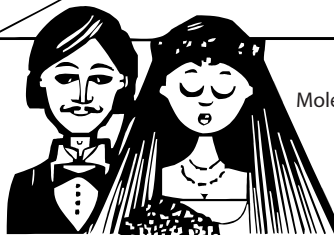
Adres _____

Gemeente _____

Huwelijksmaand _____

DE STER

Kapellestraat 2-4-6
Molenstraat 6-7-9-13-16
9300 Aalst
Tel.: 053 / 21 19 30

